

Dorpswinkelcentrum uitkomst voor veel kleine kernen

Leefbaarheid van de kleine kernen is ook in Rivierenland een thema dat hoog op de agenda staat. En als dat bij een gemeente nog niet zo is, dan zorgt de 'Helpdesk Winkelvoorzieningen Kleine Kernen' daar graag voor.

Na een inventarisatie en een Masterplan in 2003, bleek dat er in veel van de 86 kleine kernen in Rivierenland nog veel te verbeteren viel

aan het winkelbestand, en daarmee aan de leefbaarheid, zo vertelt Marian van Alphen. Zij is accountmanager bij de Kamer van

Koophandel Midden-Nederland, en verantwoordelijk voor de helpdesk. De helpdesk is een gezamenlijk initiatief van de Kamer van Koophandel Rivierenland, MKB Rivierenland, Provincie Gelderland, Regio Rivierenland, StER, Rabobanken, Woningbouwcorporaties en het Hoofd Bedrijfschap Detailhandel.

Winkelconcentratieplan
"Neem nou Dreumel, in de gemeente West Maas en Waal", zegt Van Alphen.

"Een dorpje van zo'n 3400 inwoners met op zich vrij veel winkels: twee supermarkten, een bakker, een drogist, een slijter, een doe-het-zelf-zaakje. Maar die winkels liggen verspreid over het hele dorp, tussen woonhuizen in. Dus als je al je boodschappen in het dorp wil doen, moet je per fiets of auto kriskras door het hele dorp heen. Als je al deze winkels bij elkaar zou kunnen zetten, zouden mensen na het boodschappen doen bij de supermarkt veel snel-

Interview

HENK AALDERINK

De tien grootste plattelandsgemeenten hebben hun krachten gebundeld in de P10. De P10 wil dat dit 'stadse' kabinet niet alleen geld uitrekt voor prachtwijken, maar ook voor een mooi en leefbaar platteland. Burgemeester Henk Aalderink van gemeente Bronckhorst, een gemeente met maar liefst 43 kernen, is voorzitter van de P10 (zie ook pagina 2).

Wat gebeurt er in uw gemeente als er niet meer geld komt?
"Wij zijn bang voor Franse toestanden. Daar zie je dat kleine dorpen op het platteland leegstromen, vergrijzen en onleefbaar worden. De mensen trekken naar de stad. Dat willen wij hier voorko-

men. We willen werken aan een gezond platteland en een gezonde relatie tussen stad en land. Het platteland is het uitloopgebied van de stedeling, maar zonder vitaal platteland is er ook geen mooi buitengebied meer."

Maar er gaat toch al veel geld via POP en ILG naar het platteland?
"Dat is grotendeels voor natuur en waterprojecten. Die zaken zijn ook heel belangrijk, maar leefbaarheid vraagt ook financiële middelen en die zijn er te weinig. Daarnaast willen wij een andere verdeling van de middelen uit het gemeentefonds. Door de uitgestrektheid van de P10-gemeenten hebben wij meer voorzieningen per inwoner nodig dan een stad. Plattelandsgemeenten zouden dus naar verhouding meer geld moeten krijgen."

< **Het succesvolle nieuwe dorpswinkelcentrum in Groot-Ammers, dat na bemiddeling door de Helpdesk Winkelvoorzieningen Kleine Kernen Alblasserwaard/Vijfheerenlanden in 2002 is gerealiseerd.**

ler nog even bij de bakker of de drogist binnenstappen. Dus daar wordt iedereen beter van." Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan, dat vergt een doordacht winkelconcentratieplan en vooral nogal wat tijd. Eerst is de helpdesk met de ondernemers in gesprek gegaan, waarvan de meesten het een goed idee vinden. Ook de gemeente is positief. Vervolgens is er een locatiestudie gedaan, waarbij uiteindelijk gekozen is voor een plek bij de kerk. Niet de goedkoopste optie, maar wel prachtig centraal. "Nu zijn gemeente en ondernemers op zoek naar een ontwikkelaar die het winkelcentrum wil realiseren", aldus Van Alphen.

Dat het werkt, blijkt wel in Groot-Ammers, een dorp in de gemeente Liesveld met een kleine 4000 inwoners. Daar, in de Alblasserwaard/Vijfheerenlanden, is ook een aantal jaren een dergelijke helpdesk actief geweest, en het nieuwe dorpswinkelcentrum van Groot-Ammers is een resultaat om trots op te zijn. Van Alphen: "De winkels lagen hier verspreid langs de dijk en in het dorp, en nu is er sinds 2002 een prachtig winkelcentrum waar ook de bibliotheek in is gevestigd. Het is zo'n succes dat zelfs ondernemers die eerst niet mee wilden doen, nu aangeven dat ze wel willen

aansluiten. Samen met de gemeente kijken de winkeliers nu of daar ruimte voor gecreëerd kan worden." Bij de helpdesk kunnen ook individuele ondernemers terecht voor advies over bijvoorbeeld een verplaatsing of uitbreiding. Anderzijds kunnen ook gemeenten bij de helpdesk aankloppen voor advies over wat voor een bepaalde kern de beste optie is. Dat kan bij de echt kleine kernen, van minder dan 1500 inwoners, ook bijvoorbeeld een rijdende winkel of wekelijkse marktkraam zijn. "Onze meerwaarde zit hem vooral in het aan het rollen brengen van het balletje", vindt Van Alphen. "Ondernemers lopen vaak al langer met plannen rond, en gemeenten weten ook dat er iets moet gebeuren, maar vinden tegelijkertijd dat de ondernemers het toch eigenlijk moeten doen. De helpdesk werkt als smeerolie om het proces op gang te brengen."

Meer informatie:
KvK Midden-Nederland,
Marian van Alphen
0183- 682808
malphen@middennederland.kvk.nl

Het 'Masterplan Winkels Kleine Kernen Rivierenland' is te downloaden op www.kvk.nl; vul in de zoekfunctie als trefwoord in "Masterplan Winkels Kleine Kernen".

De P10 wordt door sommigen gezien als zielig clubje dat alleen protesteert en de hand ophoudt.

"Wij zijn niet zielig, wij zijn niet boos, maar we willen wel dat er oog is voor wat er op het platteland speelt. Wij zijn ook niet alleen maar een lobbyclub. Het gaat ons ook om onderlinge samenwerking. Wij willen vooral binden, leren van elkaar, leren van Europa. Uiteindelijk komen er ongetwijfeld oplossingen boven die geld gaan kosten. Dan kloppen we wel aan bij het Rijk."

Krijgt u de aandacht waar u om vraagt?

"Wij hebben ons begin juni gepresenteerd. In de eerste twaalf uur heb ik 22 interviews gegeven. We werden ook direct uitgenodigd door TPG post om te komen praten over de nieuwe spreiding van verkooppunten op het platteland. Daarnaast willen veel plattelandsgemeenten zich bij ons aansluiten. En er is al een stedelijke gemeenteraad geweest die bij ons langs wil komen om te zien wat er in zo'n plattelandsgemeente speelt. Ik vind dat een heel goede zaak. Alleen van het Rijk hebben we nog niets mogen vernemen, helaas."

column
WIM GROENEWEG
WETHOUDER GEMEENTE WOERDEN

Liefde voor het land, het land van Woerden

Een landelijk dagblad kopte onlangs: "Woerden te mooi voor windmolens." Vanuit de wetenschap dat we als Woerdens gemeentebestuur ons de afgelopen jaren het vuur uit de stoffen hebben gelopen om dat aan iedereen te vertellen, klonk dit ons natuurlijk als muziek in de oren! Een mooi landschap en windmolens horen volgens sommigen niet bij elkaar, al wordt daar verschillend over gedacht.

In het buitengebied worden de kwaliteiten van Woerden zichtbaar. Het zijn daar de linten, houtkades, stroomruggen, de cultuur-historisch waardevolle gebouwen en het veenweidegebied met zijn openheid die voor velen het toppunt van schoonheid zijn. Het landschap is door de mens in cultuur gebracht, gevormd en onderhouden. En we kunnen voorwaar toch stellen dat dit goed gelukt is! De kunst is nu om het zo te houden. De boeren in ons buitengebied hebben generatie op generatie laten zien hoe je dat doet. Boeren moeten op een economisch verantwoorde manier hun bedrijfsvoering gezond kunnen houden. Dat is de beste waarborg voor het in stand houden van het landschap. Ze kennen hun land, houden van hun land en weten hoe ze ermee om moeten en kunnen gaan.

Niet iedereen heeft daar vertrouwen in. De bestuurlijke drukte in het Groene Hart is dan ook enorm. Commissies, stuurgroepen en klankbordgroepen komen er aan te pas om plannen te ontwikkelen. Die zijn er dan ook genoeg. Ze gaan over wandelpaden, natuurontwikkeling, moerasen, ruitpaden, grondverwerving en kleine kernen. Het is allemaal belangrijk. Voor het behoud van de kwaliteit van het Groene hart en de strijd tegen de verrommeling, zijn de mensen die ervan houden echter het meest belangrijk. Het gaat niet om regels en het verdrijven van boeren ten gunste van water en natuur. Wel om mensen die van het land houden, het land kennen en onderhouden. Samen met de (gemeentelijke) overheid kan door een stimulerend bestemmingsplan of structuurplan veel tegen verrommeling worden gedaan. Dat de overheid dan soms ook streng handhavend moet optreden, is juist een taak van die overheid.

Laat boeren gezond boeren. Maak ruimte voor wonen en werken in vrijkomende agrarische bebouwing met als tegenprestatie het terugbrengen van het bebouwde oppervlak. En als het kenmerkende (of monumentale) bebouwing is, beloon dan restauratie of herstel met het behouden van het volume.

Dit zal samen met tal van soortgelijke "voor wat, hoort wat"-principes echt iets betekenen voor het behoud van ons Groene Hart.

Woerden, juni 2008